

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

12 päivänä tammikuuta 2023*

Ennakkoratkaisupyyntö – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Puitepäätös 2008/675/YOS – 3 artiklan 1 kohta – Toisessa jäsenvaltiossa aiemmin annettujen tuomioiden rinnastamisen periaate – Velvollisuus antaa näille tuomioille vastaavat oikeusvaikutukset kuin aiemmille kansallisille tuomioille – Yhteisen rangaistuksen määräämistä jälkikäteen koskevat kansalliset säännöt – Useita rikoksia – Yhteisen rangaistuksen määrittäminen – Vapaudenmenetyksen käsittävien määräaikaisten rangaistusten 15 vuoden yläraja – 3 artiklan 5 kohta – Poikkeus – Rikos, joka on tehty ennen toisessa jäsenvaltiossa annettujen tuomioiden julistamista tai täytäntöönpanoa

Asiassa C-583/22 PPU,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Bundesgerichtshof (liittovaltion ylin tuomioistuin, Saksa) on esittänyt 29.6.2022 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 7.9.2022, saadakseen ennakkoratkaisun rikosasiassa, jossa vastaajana on

MV

ja jossa asian käsittelyyn osallistuu

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Prechal (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. L. Arastey Sahún, F. Biltgen, N. Wahl ja J. Passer,

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Beer,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.11.2022 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- MV, edustajanaan S. Akay, Rechtsanwalt,
- Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof, asiamiehinään C. Maslow ja L. Otte,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

– Euroopan komissio, asiamiehinään S. Grünheid ja M. Wasmeier,
kuultuaan julkisasiamiehen 8.12.2022 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee Euroopan unionin jäsenvaltioissa annettujen tuomioiden huomioon ottamisesta uudessa rikosprosessissa 24.7.2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/675/YOS (EUVL 2008, L 220, s. 32) 3 artiklan 1 ja 5 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa MV on tehnyt Bundesgerichtshofiin (liittovaltion ylin tuomioistuin, Saksa) Revision-valituksen Landgericht Freiburg im Breisgau (Freiburg im Breisgau alueellinen tuomioistuin, Saksa) tuomiosta, jolla MV tuomittiin kuuden vuoden vapaudenmenetyksen käsittävään rangaistukseen törkeästä raiskauksesta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Puitepäätöksen 2008/675 johdanto-osan 1–5, 8, 9 ja 13 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
  - ”(1) Euroopan unioni on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta. Tavoitteen saavuttamisen edellytyksenä on, että jäsenvaltioissa annettuja tuomioita koskevat tiedot voidaan ottaa huomioon tuomion antaneen jäsenvaltion ulkopuolella uusien rikosten ehkäisemiseksi ja uudessa rikosprosessissa.
  - (2) Tampereella kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti [Euroopan unionin] neuvosto hyväksyi 29 päivänä marraskuuta 2000 toimenpideohjelman rikosoikeudellisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen täytäntöönpanemiseksi, jonka mukaan olisi hyväksyttävä ’yksi tai useampia välineitä, joilla vakiinnutetaan periaate siitä, että jäsenvaltion tuomioistuimen on voitava ottaa huomioon muissa jäsenvaltioissa annetut lopulliset rikostuomiot arvioidessaan rikosentekijän rikoshistoriaa, todetessaan mahdolliset uusimistapaukset ja määrittäessään sovellettavat rangaistuksen tyytit ja täytäntöönpanomenettelyt’.
  - (3) Tämän puitepäätöksen tarkoituksena on asettaa jäsenvaltioille vähimmäisvelvoite ottaa huomioon toisessa jäsenvaltiossa annetut tuomiot. – –
  - (4) Jotkin jäsenvaltiot liittävät vaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa annettuun rikostuomioon, kun taas toiset ottavat huomioon vain niiden omien tuomioistuinten antamat tuomiot.
  - (5) Olisi vahvistettava periaate, jonka mukaan muissa jäsenvaltioissa annetuilla tuomioilla olisi oltava vastaavat vaikutukset kuin jäsenvaltioiden omien tuomioistuinten kansallisen lainsäädännön mukaisesti antamalla tuomioilla riippumatta siitä, ovatko vaikutukset kansallisen lainsäädännön mukaan tosiseikkoja taikka prosessioikeudellisia tai aineellisoikeudellisia seikkoja. Tämän puitepäätöksen tarkoituksena ei kuitenkaan ole

yhdenmukaistaa vaikutuksia, joita aiempien tuomioiden olemassaololla on kansallisen lainsäädännön mukaan, ja toisessa jäsenvaltiossa annetut aiemmat tuomiot on otettava huomioon ainoastaan siinä määrin, kuin aiemmat kansalliset tuomiot otetaan kansallisen lainsäädännön mukaan huomioon.

--

- (8) Jos jossain jäsenvaltiossa meneillään olevassa rikosprosessissa on saatavilla tietoja toisessa jäsenvaltiossa annetusta aiemmasta tuomiosta, olisi mahdollisuuksien mukaan pyrittävä välttämään asianomaisen henkilön kohtelua epäedullisemmin kuin jos aiempi tuomio olisi ollut kansallinen tuomio.
- (9) Puitepäätöksen 3 artiklan 5 kohta olisi tulkittava, muun muassa johdanto-osan 8 kappaleen mukaisesti, siten, että jos kansallinen tuomioistuin katsoo uudessa rikosprosessissa otettuaan huomioon toisessa jäsenvaltiossa määrätyn aiemman tuomion, että tietyn asteisen rangaistuksen määrääminen kansallisen lainsäädännön asettamissa rajoissa olisi kohtuuttoman ankaraa rikoksenteikijää kohtaan hänen olosuhteensa huomioon ottaen, ja jos rangaistuksen tarkoitus voidaan saavuttaa lievemmillä rangaistuksella, kansallinen tuomioistuin saa alentaa rangaistuksen tasoa tämän mukaisesti, jos näin olisi voitu toimia myös puhtaasti kansallisessa tapauksessa.

--

- (13) Tässä puitepäätöksessä otetaan huomioon erilaiset kansalliset ratkaisut ja menettelyt, joita sovelletaan toisessa jäsenvaltiossa annetun aiemman tuomion huomioon ottamiseksi. --”

- 4 Kyseisen puitepäätöksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tämän puitepäätöksen tarkoituksena on määritellä edellytykset, joiden täytyessä henkilöön kohdistuvassa rikosprosessissa yhdessä jäsenvaltiossa otetaan huomioon samalle henkilölle toisissa jäsenvaltioissa eri tosiseikkojen perusteella annetut aiemmat tuomiot.”

- 5 Mainitun päätöksen 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion huomioon ottaminen uudessa rikosprosessissa”, säädetään seuraavaa:

”1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että henkilöön kohdistuvassa rikosprosessissa samalle henkilölle toisissa jäsenvaltioissa eri tosiseikkojen perusteella annetut aiemmat tuomiot, joista on saatu tietoa keskinäiseen oikeusapuun tai rikosrekisteritietojen vaihtoon sovellettavien sopimusten mukaisesti, otetaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti huomioon samassa määrin kuin vastaavat kansalliset tuomiot otetaan huomioon ja että niihin liitetään vastaavat oikeusvaikutukset kuin aiempiin kansallisiin tuomioihin.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan rikosoikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa, itse rikosoikeudenkäynnin aikana ja tuomion täytäntöönpanovaiheessa erityisesti rikosprosessissa sovellettavien menettelysääntöjen osalta, joihin kuuluvat tutkintavankeutta, rikoksen määrittelyä ja rangaistuksen tyyppiä ja tasoa sekä tuomion täytäntöönpanoa koskevat säännöt.

--

5. Jos rikos, jota uusi prosessi koskee, oli tehty ennen kuin aiempi tuomio oli määrätty tai pantu täysimääräisesti täytäntöön, 1 ja 2 kohdan seurauksena ei saa olla se, että jäsenvaltiot ovat

velvollisia soveltamaan rangaistusten määräämistä koskevia kansallisia sääntöjään, jos niiden soveltaminen sellaisenaan ulkomailla annettuihin tuomioihin rajoittaisi tuomaria tämän määrätessä rangaistuksen uudessa prosessissa.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että niiden tuomioistuimet voivat tällaisissa tapauksissa muulla tavoin ottaa huomioon toisessa jäsenvaltiossa annetut aiemmat tuomiot.”

Saksan lainsäädäntö

- 6 Yhteisten rangaistusten määräämistä koskevat säännökset sisältyvät 13.11.1998 annetun Saksan rikoslain (Strafgesetzbuch), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa (jäljempänä StGB; BGBl. 1998 I, s. 3322), 53–55 §:ään.
- 7 StGB:n 53 §:n, joka koskee reaalikonkurrensia, 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Henkilölle, joka on syyllistynyt useisiin rikoksiin, joista annetaan tuomio samanaikaisesti ja määrätään siten useita vapaudenmenetyksen käsittäviä rangaistuksia tai useita sakkorangaistuksia, määrätään yhteinen rangaistus.”
- 8 StGB:n 54 §:n, joka koskee yhteisen rangaistuksen määräämistä, 1 ja 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”1. Jos yksi yksittäisistä rangaistuksista on elinkautinen vankeusrangaistus, yhteisenä rangaistuksena määrätään elinkautinen vankeusrangaistus. Kaikissa muissa tapauksissa yhteinen rangaistus muodostetaan korottamalla ankarinta annettua rangaistusta, ja, jos rangaistukset ovat luonteeltaan erilaisia, korottamalla luonteeltaan ankarinta rangaistusta Tällöin arvioidaan tekijän henkilöä ja yksittäisiä rikoksia kokonaisuutena.

2. Yhteisen rangaistuksen on oltava lievempi kuin yksittäisten rangaistusten summa. Vapaudenmenetyksen käsittävien määräaikaisten rangaistusten yhteispituus saa olla enintään 15 vuotta ja sakkorangaistusten määrä enintään 720 päiväsakkoa.”
- 9 StGB:n 55 §:n, joka koskee yhteisen rangaistuksen määräämistä jälkikäteen, 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”53 ja 54 §:ää on sovellettava myös silloin, jos lainvoimaisesti tuomittu tuomitaan ennen hänelle määrätyn rangaistuksen täytäntöönpanoa, vanhentumista tai rangaistuksesta vapauttamista jostain toisesta rikoksesta, johon hän on syyllistynyt ennen aiempaa tuomiota. Aiemmalla tuomiolla tarkoitetaan sellaisessa aiemmassa prosessissa annettua tuomiota, jossa ratkaisun perustana olevat tosiseikat voitiin viimeisen kerran tutkia.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 10 MV, joka on Ranskan kansalainen, kaappasi 10.10.2003 opiskelijan Saksassa sijaitsevalta yliopistoalueelta ja raiskasi tämän.

- 11 Ennen tätä päivää MV:lle ei ollut koskaan annettu rikostuomiota Saksassa. Sitä vastoin hänen rikosrekisterissään Ranskassa on 25 merkintää. Ranskan tuomioistuimet ovat antaneet MV:lle muun muassa mainitun päivämäärän jälkeen viisi tuomiota, jotka koskevat vuoden 2002 elokuun ja vuoden 2003 syyskuun välillä tehtyjä tekoja.
- 12 MV tuomittiin 30.9.2004 kahden vuoden vapaudenmenetyksen käsittävään rangaistukseen Tribunal de grande instance Gueret'ssä (Gueret'n alioikeus, Ranska).
- 13 Cour d'assises du Loir-et-Cher (Loir-et-Cherin rikostuomioistuin, Blois, Ranska) määräsi 29.2.2008 MV:lle 15 vuoden vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen. Tähän seuraamukseen lisättiin yhtäältä cour d'assises de Loire-Atlantiquen (Loire-Atlantiquen rikostuomioistuin, Nantes, Ranska) 16.5.2008 antama myöhempi kuuden vuoden vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus ja toisaalta cour d'appel de Grenoble (Grenoblen ylioikeus, Ranska) 23.4.2012 antama yhden vuoden ja kuuden kuukauden vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus.
- 14 Cour d'assises du Maine-et-Loire (Maine-et-Loiren rikostuomioistuin, Angers, Ranska) langetti 24.1.2013 MV:lle uuden seitsemän vuoden vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen.
- 15 MV otettiin kiinni Alankomaissa 20.10.2003 Ranskan viranomaisien antaman pidätysmääräyksen nojalla ja hänet otettiin säilöön luovutusta varten. Hänet luovutettiin 17.5.2004 Ranskan viranomaisille. MV oli vankilassa Ranskassa keskeytyksettä 23.7.2021 saakka, joten viimeksi mainittuna ajankohtana tämän tuomion 12–14 kohdassa mainittuja vapaudenmenetyksen käsittäviä rangaistuksia oli pantu täytäntöön 17 vuoden ja 9 kuukauden ajan.
- 16 Ranskan viranomaiset luovuttivat MV:n 23.7.2021 Saksan viranomaisille. MV määrättiin tutkintavankeuteen Saksassa Amtsgericht Freiburg im Breisgau (Freiburg im Breisgau alioikeus, Saksa) antaman pidätysmääräyksen nojalla.
- 17 Landgericht Freiburg im Breisgau (Freiburg im Breisgau alueellinen alioikeus, Saksa) tuomitsi 21.2.2022 MV:n tämän Saksassa 10.10.2003 tekemästä törkeästä raiskauksesta kuuden vuoden vapaudenmenetyksen käsittävään rangaistukseen. Kyseinen tuomioistuin katsoi, että MV:n Saksassa tekemät teot huomioon ottaen ”oikeasuhteinen” rangaistus oli seitsemän vuoden vapaudenmenetyks. Koska tätä rangaistusta ei ollut mahdollista yhdistää jälkikäteen Ranskassa määrättyihin rangaistuksiin, mainittu tuomioistuin kuitenkin alensi ”kohtuullistamisena” kyseistä rangaistusta yhdellä vuodella.
- 18 MV teki tästä tuomiosta Revision-valituksen ennakkoratkaisua pyytäneeseen Bundesgerichtshofiin.
- 19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii kahdesta eri syystä Landgericht Freiburg im Breisgau antaman tuomion yhteensopivuutta puitepäätöksen 2008/675 säännösten kanssa.
- 20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin korostaa ensinnäkin, että mahdollisuus määrätä MV:lle täytäntöönpanokelpoinen vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus törkeästä raiskauksesta, josta on kyse pääasiassa, riippuu toisissa jäsenvaltioissa annettujen rikostuomioiden yhdistämistä koskevan periaatteen, joka on pantu täytäntöön puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 1 kohdassa, ja kyseisen puitepäätöksen 3 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn tätä periaatetta koskevan poikkeuksen tulkinnasta.

- 21 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että Ranskassa MV:tä vastaan annetut tuomiot voitaisiin StGB:n 55 §:n 1 momentin mukaan lähtökohtaisesti yhdistää, jos ne rinnastettaisiin Saksassa annettuihin tuomioihin.
- 22 StGB:n 55 §:n 1 momentin, jossa säädetään yhteisten rangaistusten määräämisestä jälkikäteen, tavoitteena on, ettei useiden rikosten tekijää kohdella eri tavalla sen mukaan, käsitelläänkö nämä rikokset yhdessä ainoassa oikeudenkäynnissä, jolloin tällainen henkilö hyötyy yhteisen rangaistuksen määräämisestä StGB:n 53 §:n 1 momentin nojalla, vai useissa erillisissä oikeudenkäynneissä, jolloin määrätään jälkikäteen yhteinen rangaistus StGB:n 55 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla.
- 23 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin täsmentää vielä, että kun määrätään yhteinen rangaistus jälkikäteen, on otettava huomioon StGB:n 54 §:n 2 momentissa vapaudenmenetyksen käsittävien määräaikaisten rangaistusten osalta säädetty 15 vuoden yläraja. MV:lle Ranskassa annettujen tuomioiden rinnastamistapauksessa tämä yläraja olisi jo saavutettu, kun cour d'assises du Loir-et-Cher tuomitsi hänet 15 vuoden vapaudenmenetyksen käsittävään rangaistukseen 29.2.2008.
- 24 Näin ollen siinä tapauksessa, että Ranskassa annetut tuomiot rinnastettaisiin Saksassa annettuihin tuomioihin, MV:lle voitaisiin määrätä yksittäinen rangaistus törkeästä raiskauksesta, johon hänet on todettu syylliseksi. StGB:n 54 §:n 2 momentin mukaan yhteinen rangaistus ei kuitenkaan voi ylittää vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen 15 vuoden ylärajaa, joten määrättyä rangaistusta ei käytännössä voitaisi panna täytäntöön MV:n osalta.
- 25 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin korostaa kuitenkin, että yhteistä rangaistusta toisessa valtiossa määrättyjen rangaistusten kanssa ei voida määrätä jälkikäteen StGB:n 55 §:n 1 momentin perusteella kansainvälisen julkisoikeuden alaan kuuluvista syistä. Se, että määrätään yhteinen rangaistus tällaisessa rajat ylittävässä asiayhteydessä, heikentäisi sekä ulkomaisen tuomion oikeusvoimaa että kyseisen valtion suvereniteettia tämän rangaistuksen täytäntöönpanon osalta.
- 26 Koska Saksan oikeuden perusteella on mahdotonta määrätä jälkikäteen yhteistä rangaistusta toisessa jäsenvaltiossa annettujen rangaistusten kanssa, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan tulkintaa.
- 27 Kyseinen tuomioistuin viittaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön ja toteaa, että puitepäätöksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että toisissa jäsenvaltioissa annetuilla aiemmillä tuomioilla on vastaavat oikeusvaikutukset kuin aiemmillä kansallisilla tuomioilla.
- 28 Mainittu tuomioistuin pohtii kuitenkin puitepäätöksen 3 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn poikkeuksen ulottuvuutta. Se katsoo, että MV:lle voidaan määrätä täytäntöönpanokelpoinen rangaistus pääasiassa kyseessä olevasta törkeästä raiskauksesta ainoastaan siinä tapauksessa, että tätä säännöstä on tulkittava siten, että se estää muissa jäsenvaltioissa annettujen tuomioiden huomioon ottamisen, josta säädetään saman puitepäätöksen 3 artiklan 1 kohdassa, jos tämä huomioon ottaminen merkitsisi StGB:n 54 §:n 2 momentissa säädetyn vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen 15 vuoden ylärajan ylittämistä.

- 29 Toiseksi siinä tapauksessa, että puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 5 kohdan ensimmäistä alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisen puitepäätöksen 3 artiklan 1 kohdassa vahvistettua toisissa jäsenvaltioissa annettujen rikostuomioiden rinnastamista koskevaa periaatetta ei voida soveltaa pääasian olosuhteissa, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee puitepäätöksen 3 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan tulkinnasta.
- 30 Se pohtii tässä yhteydessä, merkitseekö toisessa jäsenvaltiossa määrätyn rangaistuksen huomioon ottaminen puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan nojalla sitä, että siitä, että on mahdotonta määrätä jälkikäteen StGB:n 55 §:n säädettyä yhteistä rangaistusta, aiheutuva haitta on ”osoitettu konkreettisesti ja näytetty toteen” määrittäessä rangaistusta Saksassa tehdystä rikoksesta.
- 31 Kyseinen tuomioistuin selittää, että saattaessaan puitepäätöksen 2008/675 osaksi Saksan lainsäädäntöä Saksan lainsäätäjä ei katsonut tarpeelliseksi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpidettä puitepäätöksen 3 artiklan osalta. Ajatus, että toisessa valtiossa annettujen tuomioiden perusteella ei voida muodollisesti jälkikäteen määrätä yhteistä rangaistusta mutta että tuomitulle ei saisi mahdollisuuksien mukaan aiheutua siitä haittaa, vastaa vähennystä, jota saksalaiset tuomioistuimet soveltavat ”kohtuullistamisena” silloin, kun aiemmat tuomiot on annettu ulkomailla.
- 32 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että sen oman tätä koskevan oikeuskäytännön mukaan haitta, joka aiheutuu siitä, että on mahdotonta määrätä jälkikäteen yhteistä rangaistusta toisessa jäsenvaltiossa annettujen tuomioiden osalta, otetaan yleensä huomioon rangaistuksen määrittämisen yhteydessä siten, että myönnetään ”kohtuullistamisena” ei-numeerinen vähennys, joka jätetään tosiseikkojen osalta toimivaltaisen tuomioistuimen arvioitavaksi. Tältä osin riittää, että kyseinen tuomioistuin ottaa huomioon sen, että jälkikäteen ei ole mahdollista määrätä yhteistä rangaistusta, tuomitun eduksi puhuvana seikkana.
- 33 Kyseinen tuomioistuin katsoo kuitenkin, että puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 1 ja 5 kohdan säännösten mukaista on ainoastaan selvästi perusteltu ja numeerinen kohtuullistaminen, joka johtuu siitä, että ei ole mahdollista määrätä jälkikäteen yhteistä rangaistusta.
- 34 Tämän puitepäätöksen soveltamista koskevasta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraa, että tavan, jolla toisessa jäsenvaltiossa aiemmin annetut tuomiot otetaan huomioon, on oltava mahdollisimman lähellä sitä tapaa, jolla aiemmat kansalliset tuomiot otetaan huomioon. Jotta voidaan saavuttaa mahdollisimman pitkälti tilanne, joka vastaa yhtenäistä rangaistusta koskevaa järjestelmää, sellaisena kuin siitä säädetään StGB:n 53–55 §:ssä, jossa edellytetään yhteisen rangaistuksen numeerista laskemista, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että tosiseikkojen osalta toimivaltaisen tuomioistuimen on tarpeen todeta konkreettisesti haitta, joka johtuu siitä, että on mahdotonta määrätä yhteistä rangaistusta, ja vähentää se uudesta annettavasta yhteisestä rangaistuksesta.
- 35 Kyseinen tuomioistuin lisää, että siitä aiheutuvan haitan, ettei ole mahdollista määrätä jälkikäteen yhteistä rangaistusta, perusteltu ja numeerinen kohtuullistaminen on välttämätöntä paitsi avoimuussyistä myös sen vuoksi, että Revision-tuomioistuin voi harjoittaa rangaistuksen määrittämistä koskevaa valvontaansa.
- 36 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että Landgericht Freiburg im Breisgau on pääasian oikeudenkäynnissä määrittänyt rangaistuksen ottamatta huomioon sitä, että kuuden vuoden vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus oli johtanut StGB:n 54 §:n 2 momentissa

vapaudenmenetyksen käsittävien määräaikaisten rangaistusten osalta säädetyn 15 vuoden ylärajan ylittymiseen. Kyseinen tuomioistuin ei myöskään ole viitannut täsmälliseen kriteeriin, jota soveltaen se on ottanut huomioon Ranskassa annetut tuomiot puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

37 Bundesgerichtshof (liittovaltion ylin tuomioistuin, Saksa) on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian ratkaisua ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Voidaanko puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 1 kohdan mukaisen yhdenvertaisen kohtelun periaatteen sekä kyseisen puitepäätöksen 3 artiklan 5 kohdan perusteella tilanteessa, jossa Saksassa ja toisessa jäsenvaltiossa tehdystä rikoksista määrätään yhteinen rangaistus, määrätä kotimaassa tehdystä rikoksesta rangaistus myös silloin, jos toisessa jäsenvaltiossa annettujen rangaistusten fiktiivinen huomioon ottaminen johtaisi siihen, että ylitetään Saksan oikeuden mukainen vapaudenmenetyksen käsittävistä määräaikaisista rangaistuksista määrättävää yhteistä rangaistusta koskeva yläraja?

2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko toisessa unionin jäsenvaltiossa annetut tuomiot otettava puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa säädetyllä tavalla huomioon sillä tavoin, että on konkreettisesti osoitettava ja perusteltava haitta, joka aiheutuu siitä, että määritettäessä rangaistusta kotimaassa tehdystä rikoksesta ei Saksan oikeuden mukaisten yhteisen rangaistuksen määräämistä koskevien periaatteiden mukaisesti ole mahdollista määrätä jälkikäteen yhteistä rangaistusta?”

Kiireellisen ennakkoratkaisumenettelyn aloittaminen

38 Unionin tuomioistuimen presidentti on käyttänyt hänelle unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklan 3 kohdassa annettua toimivaltaa ja pyytänyt toista jaostoa tutkimaan, onko nyt käsiteltävä asia käsiteltävä unionin tuomioistuimen omasta aloitteesta Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 a artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettussa kiireellisessä ennakkoratkaisumenettelyssä.

39 On todettava, että kyseisen menettelyn aloittamista koskevat edellytykset täyttyvät nyt käsiteltävässä asiassa.

40 Ensinnäkin on muistutettava, että työjärjestyksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan ennakkoratkaisupyynnö, jossa esitetään kysymys tai kysymyksiä EUT-sopimuksen kolmannen osan V osastossa, joka koskee vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta, tarkoitetuista asioista, voidaan käsitellä kiireellisessä menettelyssä.

41 Kyseisessä V osastossa tarkoitettuihin aloihin kuuluu muun muassa oikeudellinen yhteistyö rikosoikeuden alalla.

42 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyynnö koskee puitepäätöksen 2008/675, jolla säännellään muissa jäsenvaltioissa eri teoista annettujen rikostuomioiden huomioon ottamista uudessa rikosprosessissa, tulkintaa.

- 43 Kyseinen puitepäätös on lisäksi annettu SEU 31 artiklan, joka on korvattu SEUT 82, SEUT 83 ja SEUT 85 artiklalla, nojalla. Nämä EUT-sopimuksen artiklat kuuluvat oikeudellista yhteistyötä rikosoikeuden alalla koskevaan lukuun.
- 44 Edellä esitetystä seuraa, että ennakkoratkaisupyyntössä esitetään useita kysymyksiä, jotka koskevat yhtä EUT-sopimuksen kolmannen osan V osastossa tarkoitetuista aloista eli oikeudellista yhteistyötä rikosoikeuden alalla, ja siihen voidaan näin ollen soveltaa kiireellistä menettelyä.
- 45 Toiseksi kiireellisyyttä arvioitaessa on muistettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tämä kriteeri täyttyy, kun pääasiassa kyseessä olevaan henkilöön kohdistuu hetkellä, jolloin ennakkoratkaisupyyntö esitetään, vapaudenmenetys, jonka jatkaminen riippuu pääasian ratkaisusta (tuomio 28.4.2022, C ja CD (Luovuttamispäätöksen täytäntöönpanon oikeudelliset esteet), C-804/21 PPU, EU:C:2022:307, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 46 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyyntöstä ilmenee, että MV on todellakin menettänyt vapautensa ja että pääasian ratkaisu voi vaikuttaa kysymykseen hänen vankeutensa jatkamisesta.
- 47 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on selittänyt, että jos puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 1 ja 5 kohtaa on tulkittava siten, että Ranskassa annetuilla aiemmilla tuomioilla on katsottava olevan vastaavat vaikutukset kuin Saksassa annetuilla tuomioilla, MV:lle ei enää voitaisi määrätä täytäntöön pantavaa rangaistusta, koska StGB:n 54 §:n 2 momentissa säädetty vapaudenmenetyksen käsittävien määräaikaisten rangaistusten osalta säädetty 15 vuoden yläraja ylittyy.
- 48 Näin ollen unionin tuomioistuimen toinen jaosto on esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan päättänyt 27.9.2022 omasta aloitteestaan käsitellä ennakkoratkaisupyyntön kiireellisessä ennakkoratkaisumenettelyssä.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

- 49 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään olennaisilta osin sitä, onko puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 1 ja 5 kohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltio on velvollinen henkilöä vastaan vireille pannussa rikosprosessissa antamaan hänelle toisessa jäsenvaltiossa eri teoista annetuille aiemmille tuomioille vastaavat vaikutukset kuin yhteisen rangaistuksen määräämistä koskevan kyseisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti kyseisessä valtiossa annetuille aiemmille tuomioille, kun yhtäältä kyseisen oikeudenkäynnin kohteena oleva rikos on tehty ennen kuin kyseiset aiemmat tuomiot on annettu ja toisaalta mainittujen aiempien tuomioiden huomioon ottaminen näiden kansallisen oikeuden sääntöjen mukaisesti estäisi kansallista tuomioistuinta, jossa mainittu oikeudenkäynti on vireillä, määräämästä rangaistusta, joka voidaan panna täytäntöön kyseessä olevaa henkilöä vastaan.
- 50 Puitepäätöksen tarkoituksena on, kuten sen johdanto-osan viidennestä kahdeksanteen perustelukappaleesta ilmenee, että kukin jäsenvaltio varmistaa, että toisessa jäsenvaltiossa annetuilla aiemmilla rikostuomioilla on vastaavat oikeusvaikutukset kuin kansallisen lainsäädännön mukaisesti annetuilla aiemmilla kansallisilla tuomioilla (tuomio 15.4.2021, AV (Yhtenäistuosio), C-221/19, EU:C:2021:278, 49 kohta).

- 51 Tämän tarkoituksen mukaisesti kyseisen puitepäätöksen 3 artiklan 1 kohdassa, kun sitä luetaan puitepäätöksen johdanto-osan viidennen perustelukappaleen valossa, jäsenvaltioille asetetaan velvollisuus toimia siten, että henkilöä vastaan aloitetussa uudessa rikosoikeudenkäynnissä hänelle toisessa jäsenvaltiossa eri rikoksista annetut aiemmat tuomiot, joista on saatu tietoa keskinäiseen oikeusapuun tai rikosrekisteritietojen vaihtoon sovellettavien instrumenttien mukaisesti, yhtäältä otetaan huomioon samassa määrin kuin vastaavat aiemmat kansalliset tuomiot otetaan huomioon kansallisen lainsäädännön nojalla ja niihin toisaalta liitetään vastaavat vaikutukset kuin aiempiin kansallisiin tuomioihin kansallisen lainsäädännön mukaisesti riippumatta siitä, liittyvätkö vaikutukset tosiseikkoihin taikka prosessioikeudellisiin tai aineellisoikeudellisiin seikkoihin.
- 52 Mainitun puitepäätöksen 3 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että tätä velvollisuutta sovelletaan rikosoikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa, itse rikosoikeudenkäynnin aikana ja tuomion täytäntöönpanovaiheessa erityisesti rangaistuksen tyyppiä ja tasoa sekä tuomion täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen osalta.
- 53 Unionin tuomioistuin on todennut, että puitepäätöstä 2008/675 sovelletaan kansalliseen menettelyyn, jossa on kyse vapaudenmenetyksen käsittävän yhteisen rangaistuksen määräämisestä täytäntöönpanoa varten ottamalla huomioon kansallisen tuomioistuimen kyseiselle henkilölle määräämä rangaistus ja toisen jäsenvaltion tuomioistuimen aiemman tuomion yhteydessä samalle henkilölle eri teoista määräämä rangaistus (tuomio 15.4.2021, AV (Yhtenäistuumio), C-221/19, EU:C:2021:278, 52 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 54 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen antamista selityksistä, jotka on esitetty tiivistetysti tämän tuomion 21–24 kohdassa, ilmenee, että jos pääasian oikeusriidan olosuhteissa ranskalaisten tuomioistuinten MV:lle antamat aiemmat tuomiot rinnastettaisiin kyseisen puitepäätöksen 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti saksalaisten tuomioistuinten antamiin tuomioihin, tosiseikkojen osalta toimivaltaisen tuomioistuimen pitäisi määrätä yhteinen rangaistus StGB:n 53–55 §:ssä säädettyjen sääntöjen mukaisesti. Tässä tapauksessa MV:lle ei olisi mahdollista määrätä täytäntöönpanokelpoista rangaistusta, koska StGB:n 54 §:n 2 momentissa vapaudenmenetyksen käsittävälle määräaikaisille rangaistuksille säädetty 15 vuoden yläraja ylittyy.
- 55 On kuitenkin todettava, että puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdassa säädetään, että jos rikos, jota uusi prosessi koskee, oli tehty ennen kuin aiempi tuomio oli määrätty tai pantu täysimääräisesti täytäntöön, kyseisen puitepäätöksen 3 artiklan 1 ja 2 kohta ei velvoita jäsenvaltioita soveltamaan rangaistusten määräämistä koskevia kansallisia sääntöjään, jos niiden soveltaminen sellaisenaan ulkomailla annettuihin tuomioihin rajoittaisi tuomaria tämän määrätessä rangaistuksen uudessa prosessissa.
- 56 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Saksan tuomioistuimissa vireille pannussa rikosoikeudenkäynnissä MV:n todettiin syyllistyneen törkeään raiskaukseen 10.10.2003. Lisäksi ranskalaiset tuomioistuimet ovat antaneet tässä oikeudenkäynnissä huomioon otettavat tuomiot tämän päivämäärän jälkeen. Näin ollen on todettava, että puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 5 kohdan ensimmäiseen alakohtaan sisältyvä ajallinen edellytys täyttyy pääasian olosuhteissa.
- 57 Näin ollen pääasian olosuhteisiin voidaan soveltaa kyseisessä säännöksessä säädettyä poikkeusta.

- 58 Tämän poikkeuksen ulottuvuudesta on todettava, että kyseisen puitepäätöksen 3 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vapautetaan jäsenvaltiot velvollisuudesta soveltaa ”rangaistusten määräämistä koskevia kansallisia sääntöjään” toisessa jäsenvaltiossa annettuihin aiempiin tuomioihin silloin, kun näiden sääntöjen soveltaminen ”rajoittaisi tuomaria tämän määrätessä rangaistuksen uudessa prosessissa”.
- 59 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava yhtäältä, että Saksan oikeuden eli StGB:n 53–55 §:n säännöt, jotka koskevat yhteisen rangaistuksen määräämistä ja joihin pääasiassa vedotaan, ovat kyseisen puitepäätöksen 3 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja ”rangaistusten määräämistä koskevia kansallisia sääntöjä”. Näillä Saksan oikeuden säännöillä säännellään rikostuomioistuimen toimivaltaa määrätä rangaistus useista rikoksista riippumatta siitä, onko kyse yhdestä vai useammasta erillisestä oikeudenkäynnistä.
- 60 Toisaalta, kuten tämän tuomion 54 kohdassa on todettu, näiden sääntöjen soveltaminen Ranskassa annettuihin aiempiin tuomioihin estäisi kansallista tuomioistuinta määräämästä pääasian oikeudenkäynnissä rangaistusta, joka voidaan panna täytäntöön.
- 61 Näin ollen pääasian olosuhteissa se, että Ranskassa annetuilla aiemmilla tuomioilla on vastaavat vaikutukset kuin aiemmilla kansallisilla tuomioilla, ”rajoittaisi tuomaria tämän määrätessä rangaistuksen uudessa prosessissa” puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla tavalla.
- 62 Edellä todetusta seuraa, että tässä säännöksessä säädettyä poikkeusta voidaan soveltaa pääasian olosuhteissa, ja se vapauttaa kansallisen tuomioistuimen velvollisuudesta antaa Ranskassa annetuille aiemmille tuomioille vastaavat vaikutukset kuin kansallisille tuomioille StGB:n 53–55 §:ssä säädettyjen yhteisen rangaistuksen määräämistä koskevien sääntöjen mukaisesti.
- 63 Tällaista tulkintaa tukevat lisäksi sekä puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan asiayhteys että kyseisen puitepäätöksen 3 artiklan 5 kohdan tavoitteet.
- 64 Puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan asiayhteydestä on muistutettava, että puitepäätöksen johdanto-osan viidennen perustelukappaleen mukaan puitepäätöksen tarkoituksena ei ole yhdenmukaistaa vaikutuksia, joita aiempien tuomioiden olemassaololla on kansallisen lainsäädännön mukaan. Puitepäätöksen johdanto-osan kolmannesta perustelukappaleesta ilmenee myös, että kyseisen puitepäätöksen tarkoituksena on ainoastaan asettaa jäsenvaltioille vähimmäisvelvoite ottaa uudessa rikosprosessissa huomioon toisessa jäsenvaltiossa annetut tuomiot.
- 65 Lisäksi puitepäätöksessä 2008/675 otetaan sen johdanto-osan 13 perustelukappaleen mukaan huomioon erilaiset kansalliset ratkaisut ja menettelyt, joita sovelletaan toisessa jäsenvaltiossa annetun aiemman tuomion huomioon ottamiseksi. Tällä puitepäätöksellä myötävaikutetaan siten vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen muodostamiseen unionissa jäsenvaltioiden erilaisia oikeusjärjestelmiä ja -perinteitä kunnioittaen SEUT 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- 66 Näin ollen toisessa jäsenvaltiossa annettujen aiempien tuomioiden rinnastamista koskeva periaate, joka vahvistetaan kyseisen puitepäätöksen 3 artiklan 1 kohdassa, on sovitettava yhteen jäsenvaltioiden rikosoikeusperinteiden ja -järjestelmien moninaisuuden kunnioittamisen tarpeen kanssa. Kuten mainitun puitepäätöksen johdanto-osan kahdeksannessa perustelukappaleessa täsmennetään, on pyrittävä ainoastaan ”mahdollisuuksien mukaan” välttämään asianomaisen henkilön kohtelua epäedullisemmin kuin jos aiempi tuomio olisi ollut kansallinen tuomio.

- 67 Puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 5 kohdan tavoitteesta on todettava, että sen sanamuodosta ilmenee nimenomaisesti, että tällä säännöksellä pyritään säilyttämään ”tuomari[n toimivalta] tämän määrätessä rangaistuksen” sellaisen rikoksen johdosta, joka on tehty kansallisella alueella ennen kuin toisessa jäsenvaltiossa on annettu tuomiot tai pantu ne täytäntöön.
- 68 Kuten Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (liittovaltion ylimmässä tuomioistuimessa toimiva virallinen syyttäjä, Saksa) ja Euroopan komissio lähinnä väittävät, tilanteessa, jolle on ominaista jäsenvaltioiden rikosoikeusperinteiden ja -järjestelmien moninaisuus erityisesti rangaistusasteikkojen ja niiden täytäntöönpanotapojen osalta, ei ole mahdotonta, että toisessa jäsenvaltiossa annettujen tuomioiden huomioon ottaminen olisi esteenä täytäntöönpanokelpoisen rangaistuksen määräämiselle kyseessä olevan jäsenvaltion alueella tehdystä rikoksesta jopa ennen kuin nämä tuomiot on annettu tai pantu täytäntöön.
- 69 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämistä selityksistä ilmenee, että pääasiassa se, että Ranskassa annetuilla aiemmillä tuomioilla katsottaisiin olevan vastaavat vaikutukset kuin kansallisilla tuomioilla StGB:n 55 §:n 1 momentissa säädetyn yhteisen rangaistuksen jälkikäteisen määräämisen yhteydessä, olisi esteenä sellaisen rangaistuksen määräämiselle, joka voidaan panna täytäntöön Saksassa ennen näiden tuomioiden antamista tehdystä törkeästä raiskauksesta.
- 70 Puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan tarkoituksena on nimenomaan säilyttää kansallisten tuomioistuinten toimivalta määrätä rangaistus tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden rikosoikeusperinteiden ja -järjestelmien moninaisuutta kunnioittaen vapauttamalla viimeksi mainitut tämän puitepäätöksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetystä velvollisuudesta rinnastaa toisessa jäsenvaltiossa annetut aiemmat tuomiot aiempiin kansallisiin tuomioihin.
- 71 On vielä täsmennettävä, ettei mikään estä jäsenvaltioita antamasta toisessa jäsenvaltiossa annetuille tuomioille vastaavia vaikutuksia kuin kansallisille tuomioille puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa. Kuten kyseisen puitepäätöksen johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa täsmennetään, sen tarkoituksena on asettaa jäsenvaltioille vähimmäisvelvoite ottaa huomioon toisessa jäsenvaltiossa annetut tuomiot, joten jäsenvaltiot voivat vapaasti ottaa huomioon tällaiset tuomiot niissä tapauksissa, joissa ne eivät ole velvollisia siihen mainitun puitepäätöksen nojalla.
- 72 Edellä todetun perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 1 ja 5 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltiolla ei ole velvollisuutta henkilöä vastaan vireille pannussa rikosoikeudenkäynnissä antaa toisessa jäsenvaltiossa kyseistä henkilöä vastaan eri teoista aiemmin annetuille tuomioille vastaavia vaikutuksia kuin yhteisen rangaistuksen määräämistä koskevan kyseessä olevan kansallisen oikeuden sääntöjen mukaisesti kyseisessä valtiossa annetuille aiemmillä tuomioilla, kun yhtäältä kyseisen oikeudenkäynnin kohteena oleva rikos on tehty ennen kuin kyseiset aiemmat tuomiot on annettu ja toisaalta kyseisten aiempien tuomioiden huomioon ottaminen näiden kansallisen oikeuden sääntöjen mukaisesti estäisi asiaa käsittelevää kansallista tuomioistuinta määräämästä rangaistusta, joka voidaan panna täytäntöön kyseessä olevaa henkilöä vastaan.

Toinen kysymys

- 73 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee toisella kysymyksellään lähinnä, onko puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 5 kohdan toista alakohtaa tulkittava siten, että toisessa jäsenvaltiossa annettujen aiempien tuomioiden huomioon ottaminen kyseisessä säännöksessä tarkoitetulla tavalla edellyttää, että kansallinen tuomioistuin toteaa ja perustelee konkreettisesti haitan, joka aiheutuu siitä, ettei ole mahdollista määrätä jälkikäteen yhteistä rangaistusta, jollaisesta säädetään aiempien kansallisten tuomioiden osalta.
- 74 Tämän säännöksen sanamuodosta ilmenee, että kaikissa kyseisen puitepäätöksen 3 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvissa rikosoikeudenkäynneissä jäsenvaltioiden on varmistettava, että ”niiden tuomioistuimet voivat – – muulla tavoin ottaa huomioon toisessa jäsenvaltiossa annetut aiemmat tuomiot”.
- 75 Tämän velvollisuuden noudattamiseksi riittää, että jäsenvaltiot säätävät unionin oikeuden ja mainitun puitepäätöksen tavoitteiden mukaisesti niiden kansallisten tuomioistuinten mahdollisuudesta ottaa muilla tavoin huomioon toisissa jäsenvaltioissa annetut aiemmat tuomiot.
- 76 Tästä säännöksestä ei sitä vastoin voida johtaa mitään velvollisuutta niiden konkreettisten aineellisten tai menettelyllisten yksityiskohtaisten sääntöjen osalta, joita kansallisten tuomioistuinten on noudatettava, kun ne ottavat tosiasiallisesti huomioon toisissa jäsenvaltioissa aiemmin annetut tuomiot.
- 77 Koska puitepäätöksen 2008/675 säännöksissä ei ole tarkempia täsmennyksiä, on todettava, että siinä jätetään jäsenvaltioille harkintavaltaa niiden konkreettisten täytäntöönpanotapojen osalta, jotka koskevat kansallisten tuomioistuinten mahdollisuutta ottaa tämän puitepäätöksen 3 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan nojalla huomioon toisissa jäsenvaltioissa annetut aiemmat tuomiot.
- 78 Näin ollen puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 5 kohdan toisesta alakohdasta ei voida päätellä, että tosiseikkojen osalta toimivaltaisella tuomioistuimella olisi velvollisuus laskea pääasian olosuhteissa numeerisesti haitta, joka johtuu siitä, ettei kansallisten tuomioiden osalta säädettyjä yhteisen rangaistuksen määräämistä koskevia kansallisia sääntöjä ole mahdollista soveltaa eikä vähentää tämän jälkeen rangaistusta tämän laskennan perusteella.
- 79 Kuten julkisasiamies on korostanut ratkaisuehdotuksensa 85 ja 86 kohdassa, ainoa tästä säännöksestä johdettavissa oleva vaatimus on se, että kansallisilla tuomioistuimilla on mahdollisuus ottaa huomioon muissa jäsenvaltioissa annetut aiemmat tuomiot ilman, että unionin lainsäätäjä olisi säätänyt tätä huomioon ottamista koskevista konkreettisista yksityiskohtaisista säännöistä.
- 80 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Landgericht Freiburg im Breisgau on tosiasiallisesti ottanut huomioon Ranskassa annetut aiemmat tuomiot. Kyseinen tuomioistuin nimittäin lyhensi ”kohtuullistamisena” alkuperäistä seitsemän vuoden pituista vapaudenmenetyksen käsittävää rangaistusta yhdellä vuodella 21.2.2022 antamallaan tuomiolla sen huomioon ottamiseksi, ettei Ranskassa annettujen tuomioiden kanssa ollut mahdollista määrätä jälkikäteen yhteistä rangaistusta.

- 81 Edellä esitetyn perusteella toiseen kysymykseen on vastattava, että puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 5 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että toisessa jäsenvaltiossa annettujen aiempien tuomioiden huomioon ottaminen kyseisessä säännöksessä tarkoitetulla tavalla ei edellytä, että kansallinen tuomioistuin toteaa ja perustelee konkreettisesti haitan, joka aiheutuu siitä, että on mahdotonta määrätä jälkikäteen yhteistä rangaistusta, jollaisesta säädetään aiempien kansallisten tuomioiden osalta.

Oikeudenkäyntikulut

- 82 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Euroopan unionin jäsenvaltioissa annettujen tuomioiden huomioon ottamisesta uudessa rikosprosessissa 24.7.2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/675/YOS 3 artiklan 1 ja 5 kohtaa**

on tulkittava siten, että

jäsenvaltiolla ei ole velvollisuutta henkilöä vastaan vireille pannussa rikosoikeudenkäynnissä antaa toisessa jäsenvaltiossa kyseistä henkilöä vastaan eri teoista aiemmin annetuille tuomioille vastaavia vaikutuksia kuin yhteisen rangaistuksen määräämistä koskevan kyseessä olevan kansallisen oikeuden sääntöjen mukaisesti kyseisessä valtiossa annetuille aiemmille tuomioille, kun yhtäältä kyseisen oikeudenkäynnin kohteena oleva rikos on tehty ennen kuin kyseiset aiemmat tuomiot on annettu ja toisaalta kyseisten aiempien tuomioiden huomioon ottaminen näiden kansallisen oikeuden sääntöjen mukaisesti estäisi asiaa käsittelevää kansallista tuomioistuinta määräämästä rangaistusta, joka voidaan panna täytäntöön kyseessä olevaa henkilöä vastaan.

- 2) Puitepäätöksen 2008/675 3 artiklan 5 kohdan toista alakohtaa**

on tulkittava siten, että

toisessa jäsenvaltiossa annettujen aiempien tuomioiden huomioon ottaminen kyseisessä säännöksessä tarkoitetulla tavalla ei edellytä, että kansallinen tuomioistuin toteaa ja perustelee konkreettisesti haitan, joka aiheutuu siitä, että on mahdotonta määrätä jälkikäteen yhteistä rangaistusta, jollaisesta säädetään aiempien kansallisten tuomioiden osalta.

Allekirjoitukset